

טהרת המקדש לאחר הרגל / משנה דף כו.

מיד בסיום הרגל היו מטהרים את כל הכלים שהיו במקדש, כיוון שנטמאו ממגע עמי הארץ שעלו לרגל.

מיד = במוצאי יום טוב (האחרון) של כל חג.

מצבים שבהם טהרת כלי המקדש נדחית:

1. **תנא קמא**: כשיו"ט האחרון חל ביום חמישי, דחו את טהרת הכלים ליום ראשון כדי שהכהנים יוכלו להתכונן לשבת.
2. **רבי יהודה**: גם כשיו"ט אחרון חל ביום רביעי, דחו את טהרת הכלים ליום ראשון, כי ביום חמישי פינו את הדשן.

ביאור דעת רבי יהודה:

לעולם עומדות לפני הכהנים שתי משימות לביצוע באסרו חג: 1. טהרת כלי המקדש. 2. פינוי הדשן.

כשיש יומיים פנויים ברצף - באסרו חג מטבילים את הכלים ולמחרת מפנים את הדשן.

כשאסרו חג ביום חמישי, אין יומיים פנויים לפניהם.

ביום חמישי - טבילת כלים.

ביום שישי - הכנות לשבת.

בשבת קודש - אסור להוציא את הדשן.

ביום ראשון - פינוי הדשן. "נמצא הדשן רב במזבח ומזיק לסידור המערכה" (טורי אבן).

חומר בקודש מבתרומה / משנה דף כו.

א. מעמדם של מאכלים ומשקים שנותרו בירושלים לאחר הרגל

חבר התחיל למכור מאכל ומשקה ברגל. מן הסתם לקוחות עמי הארץ נגעו בהם - האם רשאי להמשיך למכרו?

רבי יהודה: גם אחרי הרגל האוכל נחשב טהור, **יכול להמשיך למכרו**.

טעם הדין: אם נחמיר על המוכר ולא יוכל למכרו, יימנע ברגל מפתיחת חביות וכד' כדי שלא ייגרם לו הפסד לאחר

הרגל, ובכך יחסר מזון לעולי הרגלים.

חכמים: לאחר הרגל המאכלים והמשקים טמאים, **אין היתר למכרם**.

טעם הדין: חלה למפרע טומאת עם הארץ על המאכלים והמשקים שנגע בהם.

על החבר המוכר להקפיד במהלך הרגל שלקוחות עמי הארץ לא ייגעו בחביות ובבצק.

ב. מהו שיניחנה לרגל אחר - שמירת חבית פתוחה למכירה ברגל הקרוב
 לשיטת חכמים שאין למכור יין מחביות פתוחות בימים שלאחר הרגל,
 האם מותר לשמור את החביות לצורך מכירה ברגל הקרוב?

ברייתא 2	ברייתא 1	
הפותח את חביתו על גב הרגל - לא יניחנה לרגל אחר	הפותח את חביתו על גב הרגל - יניחנה לרגל אחר	
מהי דעת חכמים בנוגע לשמירת החבית לרגל אחר		אפשרות 1
האם הלכה כרבי יהודה או הלכה כחכמים ממשנתנו		אפשרות 2

האמורא המשיב	האמורא השואל	השלב בסוגיה	
כל ישראל חברים, לכן ברגל הנוכחי עוד לא חלה טומאה על האוכלים. לאחר הרגל חלה על האוכלים טומאה למפרע. ברגל הקרוב האוכלים כבר טמאים לכן אסור להניחה ולמוכרה ברגל הבא	אין הבדל בין רגל לרגל, כשם שברגל הנוכחי מותר למכור מחבית זו, כך מותר ברגל הבא	מחלוקת אמוראים בשאלה מה סוברים חכמים	1
ברייתא 2: לא יניחנה לרגל אחר	ברייתא 1: יניחנה לרגל אחר	נימא כתנאי. הקבלה למחלוקת תנאים שתי הברייתות חולקות מה יהיה הדין לפי חכמים	2
ברייתא 2 סוברת שהלכה כחכמים	ברייתא 1 סוברת שהלכה כרבי יהודה	לא, הא רבי יהודה והא רבנן. דחיית ההקבלה: הברייתות מביאות את דעות התנאים במשנתנו	3
	במשנה : לפי רבי יהודה מותר למכור מן החבית גם בימים שבין רגל לרגל בברייתא 1 : לא ימכור בימים שבין הרגלים, אלא רק ברגל הקרוב	ותסברא!? תמיהה: ההקבלה לדעת רבי יהודה בלתי אפשרית	4
התנא של ברייתא 2 הוא רבי יהודה: הפותח את חביתו על הרגל - לא יניחנה לרגל אחר, כלומר, אינו צריך להמתין עד לרגל הקרוב כדי למכור ממנה, אלא יכול למוכרה מיד לאחר הרגל	התנאים של ברייתא 1 הם חכמים. לאחר הרגל אין למכור שאריות מן החבית, אך מותר להניח החבית ולמכור ממנה ברגל הבא	אלא הא רבי יהודה והא רבנן. הקבלה אחרת בין הברייתות לבין התנאים במשנתנו	5